

Αρχιμ. Ειρηναίος Παναγιωτόπουλος: Ο άγιος Συμεών το μέγα καύχημα της μυστικής θεολογίας (βίντεο)

/ [Ενορίες](#)

Ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, είναι όντως ο άνθρωπος του Αγίου Πνεύματος, μύστης και θεολόγος του μεγάλου της ευσεβείας μυστηρίου, του Θεανθρώπου Χριστού. Είναι ίσως ο πιο Χριστοκεντρικός από όλους τους Πατέρες, γιατί είναι πράγματι ο γνήσιος πατήρ της οικουμενικής Ορθοδοξίας

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τρίτη 11 Οκτωβρίου (Πρόβου, Τaráχου και

Ανδρονίκου, Συμεών του νέου θεολόγου), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Ειρηναίος Παναγιωτόπουλος, κληρικός της **Ιεράς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού**.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «[ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...](#)» και μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος στο **YouTube**.

Ο π. Ειρηναίος στην ομιλία του, αναφέρθηκε στο πρόσωπο του αγίου Συμεών του **Νέου Θεολόγου**, που εορτάζει σήμερα η Εκκλησία, μιλώντας για τον βίο και την πολιτεία του μεγάλου αυτού ασκητή και αγίου, αλλά και για τα συγγράμματα και τα έργα του.

Ο **άγιος Συμεών**, το μέγα καύχημα της μυστικής θεολογίας, γεννήθηκε στη **Γαλάτεια της Παφλαγονίας**, το έτος 957, από ευγενείς γονείς που φρόντισαν για την μόρφωση του. Τον στέλνουν στην Κωνσταντινούπολη, όπου δέχεται τα πρώτα μαθήματα και επιδίδεται στην ταχυγραφία και καλλιγραφία.

Γνωρίζει τον πνευματικό του, άγιο Συμεών τον Ευλαβή τον Στουδίτη και σε ηλικία 14 ετών, πηγαίνει στην περίφημη Μονή του Στουδίου, προκειμένου να μείνει κοντά στον πνευματικό του πατέρα, ο οποίος δεν συμφωνεί να μείνει στο μοναστήρι, λόγω της ηλικίας του.

Στην ηλικία των 20 ετών, όπως σημείωσε ο π. Ειρηναίος, δέχθηκε μία ιδιαίτερη ευλογία από τον Θεό, όταν κατά την ώρα που προσευχόταν με δάκρυα, γέμισε με φως το δωμάτιο του, μέσα στο οποίο είδε να στέκεται ο πνευματικός του. Η χαρά και η έκπληξη του νεαρού Συμεών για την θεία οπτασία, πλημμυρίζουν την καρδιά του.

Όταν έγινε 26 ετών, ο πνευματικός του, του ανακοίνωσε ότι μπορεί να γίνει μοναχός. Αναχωρεί για την πατρίδα του, όπου το ανακοινώνει στους γονείς του, οι οποίοι αντιδρούν και προσπαθούν να τον αποτρέψουν, αλλά χωρίς αποτέλεσμα και επιστρέφει στην Κωνσταντινούπολη στη **Μονή Στουδίου**.

Η απόλυτη υπακοή στον πνευματικό του και η εμφανής πνευματική του πρόοδος, ξεσήκωσε τον φθόνο των υπολοίπων μοναχών. Η διαβολή που του έγινε, ανάγκασε τον ηγούμενο να τον διώξει από το μοναστήρι. Ο γέροντας του τον οδηγεί, δόκιμο ακόμη, στη Μονή του αγίου Μάμαντος του Ξηροκέρκου, όπου εκάρη μοναχός σε ηλικία 29 ετών.

Δύο χρόνια αργότερα, απεβίωσε ο ενάρετος ηγούμενος της Μονής, Αντώνιος, και

όλοι οι μοναχοί, με την σύμφωνη γνώμη του Πατριάρχη, εκλέγουν ηγούμενο τον Συμεών, που χειροτονείται Πρεσβύτερος και τοποθετείται ηγούμενος της Μονής.

Ως ηγούμενος της μονής του αγίου Μάμαντος, είχε να αντιμετωπίσει τα οικοδομικά της Μονής, που βρισκόταν σε ημιερειπωμένη κατάσταση, και την πνευματική καλλιέργεια και συγκρότηση των μοναχών, οι οποίοι ήταν αμύητοι σε θέματα νηπτικής θεολογίας και θεωρίας του θείου φωτός.

Παραμένει στη θέση του ηγουμένου για 25 χρόνια και το 1013 παραδίδει την ηγουμενία στον μαθητή του Αρσένιο, ενώ ο ίδιος αποσύρεται σε κοντινό ησυχαστήριο και μέσα στην ησυχία, επιδίδεται στο συγγραφικό του έργο.

Η τιμή προς τον πνευματικό του πατέρα, Συμεών, την αγιότητα του οποίου αποδεχόταν και ήθελε να εορτάζει τη μνήμη του, βρήκε αντίθετο τον **Μητροπολίτη Νικομηδείας Στέφανο**, ο οποίος έπεισε τον Πατριάρχη να τον εξορίσει στην περιοχή της Χρυσουπόλεως, όπου εγκαθίσταται στο ερημοκκλήσι της αγίας Μαρίνας. Ο Πατριάρχης αργότερα τον αθώνει και τον απαλλάσσει από την εξορία, ενώ του επιτρέπει, ιδιωτικά μόνο, να εορτάζει τη μνήμη του πνευματικού του.

Ο Συμεών προτιμά την ερημία της **αγίας Μαρίνας**, προς τιμήν της οποίας ανήγειρα και νέο ναό, και σχηματίζει γύρω από αυτόν μικρό ποίμνιο. Παραμένει εκεί έως το 1037, όπου κι κοιμήθη. Είχε προβλέψει μάλιστα την ημέρα του θανάτου του και γι' αυτό ετοιμάστηκε κατάλληλα, κοινωνώντας των αχράντων Μυστηρίων, όπως έκανε κάθε ημέρα.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 12 Μαρτίου, ημέρα της κοιμήσεως του, επειδή όμως συμπίπτει με τη νηστεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μετατίθεται στις 12 Οκτωβρίου.

«Την προσωυμία Νέος Θεολόγος, την απέκτησε τόσο με την ζωή του, όσο και με τα έργα του στη μυστική αίσθηση της θείας αγάπης και του φωτός. Σημαντικότερα έργα του είναι οι «Κατηχήσεις», οι «Ύμνοι Θείων Ερώτων» και τα «Πρακτικά και Θεολογικά Κεφάλαια».

Σε πολλά κείμενα του αναφέρεται στην Εκκλησία και μάλιστα εκείνο που κάνει ιδιαίτερη εντύπωση, είναι ότι θεωρεί στενά συνδεδεμένη την Εκκλησία με τον Χριστό. Και κυρίως ταυτίζει την δόξα και το ωράϊσμα των αγίων.»

Αυτό σημαίνει, συνέχισε ο π. **Ειρηναίος**, ότι οι άγιοι είναι τα ζωντανά μέλη της Εκκλησίας, αφού αυτοί αποτελούν την καινή κτίση, όπως σημειώνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος.

Η Εκκλησία, δεν είναι ένα αφηρημένο καθίδρυμα, αλλά οι άγιοι, γι' αυτό η ωραιότητα της Εκκλησίας, είναι και ωραιότητα των χριστιανών, των αγίων. Και, όπως γράφει ο άγιος **Συμεών**, η **Εκκλησία**, η βασίλισσα του επουρανίου Βασιλέως και οι πιστοί που είναι οι άγιοι, γίνονται ναός και κόσμος του **Βασιλέως Χριστού**.

Και συνεχίζει ο **άγιος Συμεών**, πως ο έσχατος σκοπός του ανθρώπου, είναι να γίνει άγιος, να αποκτήσει κατά Χάριν, ότι ο Θεός είναι κατά φύσιν, να μεθέξει κατά μετουσίαν, ότι ο Χριστός είναι κατ' ουσίαν. Άλλωστε, ο Χριστός είναι το αρχέτυπο του ανθρώπου. Και ο άγιος Συμεών μας λέει ότι γινόμαστε πιστοί, εάν φυλάξουμε όλα όσα λέει Αυτός ο ίδιος ο Θεός.

Όπως έχει γράψει ο μακαριστός Επίσκοπος Αθανάσιος Γιέφτιτς: «Ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, είναι όντως ο άνθρωπος του Αγίου Πνεύματος, μύστης και Θεολόγος του μεγάλου της ευσεβείας μυστηρίου, του Θεανθρώπου Χριστού. Είναι ίσως ο πιο Χριστοκεντρικός από όλους τους Πατέρες, γιατί είναι πράγματι ο γνήσιος πατήρ της οικουμενικής Ορθοδοξίας.»